

הנשמה, נאמר בה ומהר הקרב יומת, מושום שעיליה נאמר אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן, דהינו אל אחר אל זר, שהנשמה היא כבודו והיא תשבחתו, שבה משבח האדם את הקדוש ברוך הוא ב תפלה בכל יום בכמה תשבחות וחדאות, ומושום זה אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותחלתי לפסילים, אלה שבעים המינים שלא נמנם להם הקדוש ברוך הוא רשות לשלט עליה, שהם עוקרי הפבד שהוא אל אחר, טהור - נחש, יורתה הפבד - אשת צונאים, אחר שעתה זיף (או) עם אלהים אחרים, וחילקה את הדם שלה, שהוא הפמצית שלה, לכל העזקים, מקריבה את השירול לטחול שהוא בעלה הפסיל, שהחול איןנו נוטל אלא את תפמץית (שמרים) הדם, ולא נומן לו מדם אחר, ומושום זה נקראת יורתה הפבד, מושום שלא נותנת לו אלא שירום, והפבד הוא קטרוג של הראה, שעולה לבב אש ממנו, ואם לא שנושבים בו בנפי ראה, היה שורף את הלב והוא שורף את כל הגוף, האש של הלב). הדקמים שביב הכתנא לויון, בנגד הלב טמא, ועליו נאמר אפלו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרוב פוסק, שרעף אויה מרה קטרוגא דריאה, בגין נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרוב פוסק, שרעף אויה מרה קטרוגא דריאה, בגין מושום שמרה היא שרפת כל הגוף.

בג' זה תקיעה שברים תרואה הם השבר שלם, וعليهم נאמר אשרי העם יודעי תרואה יהוה באור פניך יהלכו מה זה פניך? אלו תקיעה שברים ותרואה, שאוטם תקיעה - لكن הפנים, שברים - אדם הפנים, ותרואה - ירकת הפנים, ובה יוצאים ישראל לירק באשה מעברת.

הקרוב יומת, בגין דעה אtmpar (ישעה מב ח) אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר אתן, דהינו אל אחר אל זר, דנסמתה אליו יקריה, וائي תושבחתיה, דבה משבח בר נש לקודשא בריך הוא בצלותא בכל יומא בכמה היישבחן והודאן, ובגין דא אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותחלתי לפסילים, אלין שביעין ממן, שלא יhib לון קודשא בריך הוא רשו לשפטאה עליה, דיןנו ערךין דכבד דאייה אל אחר, טהור נחש יורתה הפבד אשת צונאים, בתר דעבידת זיפא (נ"א נופא) עם אלהים אחרים, ופליגת דמא דילה דאייה פמצית דילה לכל ערךין, שיורא קריית לגבי טהור דאייה בעלה כסיל, שלא בטיל טהור אלא תפמץית (נ"א שמרים) דdma, ולא יhib ליה מdma אחרא, ובגין דא אתקראיית יורתה הפבד, בגין דלא יhib ליה אלא שיורין, וכבד אייה קטרוגא דריאה, דסליק לגבי לבן נורא מגיה, וαι לאו דנסיב ביה פנפי רiae, הו אוקיד ללבא (זהו אוקיד כל גופה נורא ללבא), הדרא דכנטא לויון, לקבל הלב טמא, ועליה אtmpar אפילו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק, אבל עקרוב פוסק, שרעף אויה מרה קטרוגא דריאה, בגין דמרה איה שירפת כל גופא.

בגין דא תקיעה שברים ותרואה איןון תבירו דלהון, ועליהו אtmpar (מהלים פט טז) אשורי העם יודעי תרואה יהוה באור פניך יהלכו, מי פניך אלין תקיעה שברים ותרואה, דיןנו תקיעה חורו דאנפין, שברים סימקו דאנפין, תרואה ירока דאנפין, ובה נפקין ישראל מן גלוותא, בזמנא דמתהpecין אנפין דישראל לירוקא באתחא עיברא.